

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **Mgr. P. B.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2021, č. j. 170032/2020/KUSK,
takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Benešov rozhodnutím ze dne 1. 10. 2020, č. j. MUBN/167056/2020/OVH, vydal Ing. F. K. a N. K. (dále jen „stavebníci“) společné povolení k umístění stavby a povolení stavby vodního díla domovní vrtaná studna na pozemku p. č. XA v katastrálním území X (dále jen „stavba“) podle § 15 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném do 31. 1. 2020 (dále jen „vodní zákon“), a vydal povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 1 vodního zákona k odběru podzemních vod ze stavby.
2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dál jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Obsah žaloby

4. Žalobce uvedl, že je spoluvlastníkem pozemku p. č. XB v katastrálním území X. Podle jeho názoru se správní orgány řádně nevypořádaly s námitkou, že na stavbu je nutné aplikovat požadavek odstupové vzdálenosti podle § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 269/2009 Sb. (dále jen „vyhláška o požadavcích“). Podle žalobce bude stavba umístěna ve vzdálenosti 70 cm, nikoliv 2,2 m od hranice s jeho pozemkem, jelikož za součást stavby je nutno považovat také zpevněnou plochu kolem ní. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kde se stavba nachází, neboť v projektové dokumentaci není vyznačen celý rozsah stavby.
5. Žalobce odmítl závěr správních orgánů, že stavbou nebude dotčen jeho pozemek. Poukázal na to, že depresní kužel o poloměru 15 m bude zasahovat 13 m na jeho pozemek. Společné povolení v rozporu s § 13a odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění vyhlášky č. 66/2018 Sb. (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), neobsahuje vymezení území, které je dotčeno vlivem stavby.
6. Žalobce se domnívá, že umístění stavby jej omezuje ve volném nakládání s jeho pozemkem, protože do vzdálenosti 10 m od studny nesmí být plocha pozemku znečišťována, a nejsou na ní dovoleny činnosti, které by mohly zhoršit jakost podzemní vody (např. omezí možnost využití hnojiv na jeho pozemku).
7. Podle žalobce je hydrogeologické vyjádření nedostatečné. Nemá náležitou formu a obsahově jde spíše o polemiku s jeho námitkami. Jsou v něm uvedeny pouze odhady bez potřebných měření. Hydrogeologovi navíc nepřísluší vyjadřovat se k právním otázkám. Z vyjádření není zřejmé, z jakých podkladových materiálů hydrogeolog vycházel. Stavba ohrožuje podzemní vody, neboť těsnění zvodní neodpovídá požadavkům normy ČSN 75 5115. Podle této normy mělo být jímání podzemní vody navrženo podle výsledků hydrogeologického průzkumu a nikoliv podle vyjádření. Z těchto důvodů má žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že odstupové vzdálenosti studní nestanoví § 25 vyhlášky o požadavcích, ale § 24a odst. 2 a 3 této vyhlášky. S námitkami dotčení vlivem stavby a omezení činnosti na pozemku žalobce se žalovaný vypořádal na straně šest napadeného rozhodnutí. Žalobcem citovaná technická norma není závazná. Hydrogeologické vyjádření z května 2019 včetně doplnění obsahuje všechny náležitosti podle vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále jen „vyhláška č. 183/2018 Sb.“). K nedostatku utěsnění zvodní žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí, projektovou dokumentaci stavby a vyjádření hydrogeologa, které svědčí o tom, že konstrukce je řešena v souladu s technickou normou.

Replika žalobce

9. Žalobce uvedl, že § 24a vyhlášky o požadavcích se vztahuje na studny, avšak za jiných okolností, než jsou v dané věci. Na stavbu bylo nutné aplikovat § 25 odst. 5 citované vyhlášky, neboť se jedná o stavbu podmiňující bydlení a související s ním. Žalobce dále upozornil, že pozemek, na němž má být stavba realizována, je veden jako orná půda, ač je používán pro bydlení. Není jasné, co žalovaný považuje za běžné užívání pozemku. Žalobce dovozuje závaznost technické normy ČSN 75 5115 z § 17 odst. 3 vyhlášky č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, ve znění vyhlášky č. 367/2005 Sb. (dále jen „vyhláška č. 590/2002 Sb.“), přičemž se jí dovolává stavebník, vodoprávní úřad i hydrogeolog. Žalovaný zaměřuje ochranu proti průsaku povrchových vod s ochranou proti propojení jednotlivých zvodní. Žalobce upozorňuje jen na riziko vyvolané propojením obou zvodní, neboť vrt odebírající vodu z druhé zvodně prochází první zvodní bez

náležitého utěsnění. Při pohybu hladiny podzemních vod je možné, že se zvýší vysoušení svrchní vrstvy půdy, bude ohrožena kvalita vody, dojde k podmáčení pozemku či vznikne trvalá drenáž podzemní vody do povrchového toku. Všechny tyto možnosti představují významný zásah do žalobcových práv k pozemku a omezení možnosti jeho užívání. Žalobce dodal, že ve vyjádření hydrogeologa chybí výpočet či kvalifikovaný odhad povolovaného odběru vod. Vyjádření také nevyhovuje písm. e) a f) přílohy č. 2 vyhlášky č. 183/2018 Sb., neboť je formulováno neurčitě. Žalobce trvá na provedení hydrogeologického průzkumu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
11. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal. Věc projednal bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Soud ze správního spisu zjistil, že městský úřad dne 3. 6. 2019 oznámil zahájení společného řízení o záměru stavby.
13. Žalobce v podání ze dne 1. 7. 2019 proti záměru uplatnil námítky týkající se umístění stavby, hydrogeologického vyjádření a ochrany podzemních vod.
14. Rozhodnutím ze dne 22. 7. 2019 městský úřad vydal společné povolení ke stavbě a povolení k nakládání s vodami.
15. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 4. 2020 k odvolání žalobce rozhodnutí ze dne 22. 7. 2019 zrušil a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání, jelikož žalobci nebylo umožněno seznámit se s obsahem správního spisu a hydrogeologické vyjádření bylo stíženo vadami.
16. Správní orgán I. stupně dne 12. 8. 2020 oznámil žalobci pokračování společného řízení a uvědomil ho o tom, že stavebník předložil doplňující vyjádření hydrogeologa a stanovisko správce povodí.

17. Žalobce dne 9. 9. 2020 opětovně podal proti záměru stavby námitky vztahující se k umístění stavby, hydrogeologickému vyjádření včetně jeho doplnění a k ochraně podzemních vod obdobného obsahu jako žalobní body.
18. Z hydrogeologického posouzení zpracovaného v květnu 2019 hydrogeologem plyne, že účelem stavby je zásobování lokality podzemní vodou jen jako jímací objekt pro potřebu zálivky pro plochu asi 400 m², přičemž zástavba je a bude zásobována vodou z vodovodní přípojky. V závěru vyjádření hydrogeolog uvedl, že požadavek na vydatnost jímacího objektu nebyl specifikován, odhadem činí $Q_p = \text{cca } 0,68 \text{ m}^3 \cdot \text{den}^{-1}$, tj. cca 0,008 l.s⁻¹ (jen ve vegetačním období). Pro ilustraci dosahu deprese (potenciální ovlivnění stávajícího jímání podzemních vod vyvolané následným provozním snížením hladiny podzemní vody v plánovaném vrtu) byl proveden výpočet dle Kusakina pouze pro hrubý odhad, jelikož nelze zahrnout preferenční směry propustnosti. Za vstupní parametry byl vzat odhad průměru snížení hladiny ve vrtu asi 2 m, mocnost zvodně asi 10 m, koeficient filtrace zvodnělého horninového prostředí k_f cca $5 \cdot 10^{-6} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$ – dosah deprese by se měl pohybovat okolo 10-15 m při uvedených vstupních hodnotách a zjednodušeném řešení. Hydrogeolog uzavřel, že nejbližší okolní jímací objekty se nacházejí ve vzdálenostech asi 45 m a více, tzn., nemělo by zde hrozit nebezpečí ovlivnění nejbližšího jímání podzemních vod (jedná se jen o spotřebu vody pro zálivku). Tím je zajištěn soulad stavby s § 24a vyhláškou o požadavcích

a s § 29 vodního zákona. Přesto hydrogeolog doporučil před a po vrtání komisionálně proměřit čtyři nejbližší okolní jímací objekty včetně dokladování výchozího stavu.

19. Hydrogeolog ve vyjádření ze dne 14. 5. 2020 doplnil, že vypočtený dosah deprese platí jen za určitých předpokladů a zjednodušení, tj. pro homogenní a izotropní prostředí, v případě puklinové propustnosti dochází k jeho různým deformacím. Následně je možné jen „modelování“ – realizovat vrtanou studnu a pozorovací objekty, provést čerpací zkoušku a po vyhodnocení lze přesně posoudit, jakým směrem a do jaké vzdálenosti zasahuje ovlivnění při daném odběru podzemní vody. Jedná se o dynamický jev závisející na přirozeném přítoku a odtoku podzemní vody atd. Doporučení na proměření nejbližších okolních jímacích objektů před a po vrtání vychází právě z neurčitosti výpočtu dosahu deprese. Dne 29. 5. 2020 hydrogeolog dodal, že v daném případě jde jen o odhady bez technických prací. Upřesnění je možné až po odvrtání, proměření vrtu a testování za existence vhodných pozorovacích objektů po geodetickém zaměření, přičemž bude nutné zahrnout i sezonní vlivy. Bez technických prací existuje v hydrogeologii vždy jistý stupeň neurčitosti. Při dodržení daného požadavku na odběr podzemní vody nehrozí nebezpečí ovlivnění jímání na sousedních pozemcích.
20. Dne 1. 10. 2020 městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění ve vztahu k námitkám žalobce uvedl, že stavba bude realizována jen na pozemku stavebníka. Kolem studny je navržena pouze zpevněná úprava, kvůli níž se nebude provádět žádná stavební jáma. Depresní kužel uvádí dosah možného snížení hladiny při povoleném odběru vody. Při daných vstupních hodnotách činí maximálně 15 m. To však neznamená, že v tomto dosahu nemůže být zbudován jiný vodní zdroj. Žalobcův pozemek je ornou půdou, kde v blízkosti studny nehrozí znečišťování podzemních vod. Žalobce tedy nebude nijak omezen v užívání svého pozemku. Stavba byla umístěna v souladu s ČSN 75 5115. Vyjádření hydrogeologa bylo doplněno a je z něj zřejmé, že nemůže dojít k ovlivnění stávajících vodních zdrojů. Na žalobcově pozemku není žádný vodní zdroj, a nelze tedy

předjímat, jak by mohl být hypoteticky ovlivněn, pokud by byl v budoucnu zřízen. Stavebník nechce provést hydrogeologický průzkum a vodoprávní úřad jej nemůže nařídít. V projektové dokumentaci je oddělena svrchní zvrstev bentonitovým těsněním do hloubky minimálně 5 m. Tím dojde k zabránění vnikání povrchové vody do vrtu a nemůže tak dojít k jeho kontaminaci. Z hydrogeologického vyjádření plyne, že nejbližší jímací objekty od stavby se nacházejí ve vzdálenosti asi 45 m. To znamená, že by nemělo hrozit nebezpečí ovlivnění jímání podzemních vod. Nadto voda ze studny bude využívána jen v malém množství pro zálivku.

21. Žalobce napadl prvostupňové rozhodnutí odvoláním. Namítl, že stavba je umístěna v rozporu s právními předpisy upravujícími odstupové vzdálenosti, nepřipustně zasahuje do jeho vlastnických práv tím, že jej omezuje ve využití jeho pozemku, a dále vytkl nedostatky hydrogeologického vyjádření, ochrany vodního zdroje a oddělení zvodní.
22. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žádný právní předpis ani norma nestanoví minimální vzdálenost stavby studny od hranice sousedního pozemku (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2006, č. j. 1 As 44/2005 – 123, a bod 3.2.1. normy ČSN 75 5115 – Studny individuálního zásobování vodou). Žalobce není stavbou omezen v možnosti zhotovení obdobné stavby na svém pozemku, neboť prosté vlastnictví nezakládá právo stavět. Právo stavby je založeno až příslušným rozhodnutím správního orgánu, kterým žalobce nedisponuje. Městský úřad vyšel z odborného vyjádření hydrogeologa, které bylo v průběhu řízení dostatečně doplněno. Stavba má podle projektové dokumentace nepropustnou úpravu provedenou do odpovídající vzdálenosti. Z předložené projektové dokumentace rovněž vyplývá, že těsnění bude provedeno v souladu s normou.

Posouzení žalobních bodů

Umístění stavby

23. Žalobce předně namítá, že stavba byla umístěna v rozporu s § 25 odst. 5 vyhlášky o požadavcích.
24. Podle § 25 odst. 5 vyhlášky o požadavcích vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m.
25. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že s ohledem na typ stavby není na místě aplikace § 25 odst. 5 vyhlášky o požadavcích.
26. V daném případě jde o vrtanou studnu, která bude sloužit pouze ve vegetačním období pro zálivku, o čemž nebylo v průběhu řízení sporu. Ustanovení § 25 odst. 5 vyhlášky o požadavcích se vztahuje na garáže a další obdobné stavby související a podmiňující bydlení. Nejenže vrtaná studna povahou zjevně nezapadá do typu staveb, jejichž množina je v citovaném ustanovení uvozena garážemi (nadmírná stavba, která na rozdíl od záměru opravdu může způsobovat problémy vlastníkově sousedního pozemku, je-li blízko společné hranici), ale v posuzované věci je navíc zřejmé, že studna nepodmiňuje bydlení ani s ním nesouvisí, má-li sloužit pouze pro zálivku.

27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí při vypořádání této námitky odkázal na rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2006, č. j. 1 As 44/2005 – 123. Nejvyšší správní soud v něm shledal, že žádný právní předpis ani norma minimální vzdálenost stavby studny od hranice sousedního pozemku nestanoví. Byť tento závěr vyslovil k právní úpravě a technickým normám účinným v roce 2005, je aplikovatelný i v projednávané věci, jelikož v tomto směru zůstala úprava stejná. Nyní totiž jak právní úprava, tak související technická norma stanoví pouze odstupové vzdálenosti od možných zdrojů znečištění a s ohledem na zajištění vydatnosti sousedních studní (srov. § 24a odst. 1 vyhlášky a bod 4.3 a násl. normy), nikoliv ve vztahu ke společné hranici pozemku. Ač žalovaný na námitku žalobce reagoval spíše skoupě, jeho odůvodnění ob stojí. Polemika žalobce s prvostupňovým rozhodnutím ohledně polohy studny a souvisejících prvků na tom nemůže nic změnit, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí korigoval úvahy správního orgánu I. stupně. Při soudním přezkumu napadeného rozhodnutí tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů ve správním řízení jeden celek, navzájem se argumentačně doplňují, takže vady jednoho lze kompenzovat druhým, a to v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008 – 73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013 – 25).
28. Nedůvodná je také námitka žalobce, že z projektové dokumentace není jasné, kde přesně bude studna umístěna. Z výkresů C.2. (Celková koordinační situace) a D.2. (Trubní studna) je zřejmé, kde se stavba bude nacházet. To platí jak pro samotný vrt jednoznačně určený souřadnicemi, tak svrchní části stavby, které jsou odborně zakresleny způsobem nevyvolávajícím pochybnosti. Žalobce má pravdu v tom, že žalovaný nic v tomto smyslu v napadeném rozhodnutí neuvedl. To však nelze hodnotit jako pochybení, protože žalobci se dostalo vysvětlení v tomto směru již od správního orgánu I. stupně (srov. s. 6 prvostupňového rozhodnutí). Proto ani z tohoto pohledu nelze hodnotit napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné.
29. Soud dodává, že podle § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích musí být studna individuálního zásobování vodou situována v prostředí, které není zdrojem možného znečištění ani ohrožení jakosti vody ve studni, a v takové poloze, aby nebyla ovlivněna vydatnost sousedních studní.
30. Podle judikatury se vlastník pozemku může svobodně rozhodnout o zastavění pozemku, avšak stavební činnost a výsledná stavba musejí odpovídat kritériím stanoveným v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, uveř. pod č. 2/1992 Sb. (dále jen „Listina“), ze kterých lze dovodit, že vlastního výkonu stavebního práva, stejně jako výkonu vlastnického práva, nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy a nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.
31. Ustanovení § 24a odst. 1 vyhlášky o požadavcích kritériím uvedeným v čl. 11 odst. 3 Listiny vyhovuje. Zamezit umístění stavby studny je totiž možné pouze ze dvou důvodů: 1) pokud je v územním řízení prokázáno, že studna je situována v prostředí, které je zdrojem možného znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, čímž je chráněn především zájem na ochraně lidského zdraví před negativními účinky požití kontaminované vody; 2) pokud je studna situována v takové poloze, která ovlivní vydatnost sousedních studní, čímž je bráněno zneužití vlastnického práva na újmu práv druhých. V obou případech jde o přípustná omezení stavebního práva (a tím i práva vlastnického), neboť omezení v zájmu ochrany lidského zdraví a v zájmu nepůsobení újmy právům druhých je výslovně v čl. 11 odst. 3 Listiny zmíněno.

32. V řízení o umístění studny tedy musí být prokázáno, má-li být žádosti vyhověno, že studna nebude umístěna v prostředí, kde hrozí znečištění nebo ohrožení jakosti vody ve studni, a současně bude umístěna tak, že neovlivní vydatnost studní sousedních (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2011, č. j. 57 A 47/2010 – 48, a rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 21. 5. 2019, č. j. 45 A 25/2017 – 26, a ze dne 29. 9. 2021, č. j. 43 A 47/2020 – 56). S těmito východisky se soud ztotožňuje.
33. V souzené věci bylo k žádosti o umístění studny předloženo hydrogeologické posouzení podle § 9 odst. 1 vodního zákona zpracované osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii podle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona č. 225/2017 Sb., což soud ověřil v seznamu osob s odbornou způsobilostí vedeném Ministerstvem životního prostředí (viz webová stránka <https://www.mzp.cz/www/geo-experti.nsf/>). Obsah posouzení včetně reakcí na žalobcem vznesené připomínky je shrnut v bodech 18 a násl. tohoto rozsudku.
34. Podle tohoto posouzení nebudou ovlivněny nejbližší jímací objekty odběrem předpokládaného množství vody pro zálivku (nejbližší je ve vzdálenosti 45 m), byť hydrogeolog připustil, že se jedná jen o kvalifikovaný odhad, který je vhodné ověřit po realizaci vrtu. Hydrogeolog ve vyjádření nepopsal žádné rizikové faktory, které by nasvědčovaly tomu, že v souvislosti se stavbou hrozí bezprostřední nebezpečí znečištění podzemních vod, přičemž evidentně vycházel jak z projektové dokumentace, charakteru lokality, tak přírodních poměrů v místě realizace stavby. K námitce žalobce týkající se možnosti ohrožení jakosti podzemních vod hydrogeolog v doplnění uvedl, že v případě dodržení požadavků na konstrukci jímacího objektu dle odpovídající technické normy nic takového nehrozí.

Dotčení vlivem stavby

35. Soud nepřisvědčil žalobci, že bude stavbou nepřípustně dotčen na svých právech. Soud předně uvádí, že podle hydrogeologa může depresní kužel pouze potencionálně zasahovat na jeho pozemek. Důležitější je však to, že na pozemku žalobce se nenachází žádná studna (jímací zařízení), a sám ani netvrdil, že by se v blízké době chystal ke zřízení takové stavby ať už pro obhospodařování orné půdy či v souvislosti s výstavbou pro bydlení. Dotčení žalobce v souvislosti s depresním kuželem je tak zcela hypotetické, jak ostatně správně shledal už správní orgán I. stupně. I kdyby se později ukázalo, že deprese bude dosahovat až pod pozemek žalobce, ten by tím nijak neutrpěl, jestliže podzemní vody na svém pozemku nevyužívá a ani se k tomu v dohledné době nechystá. Žalobce přitom nemůže v řízení s úspěchem vystupovat jako obhájce veřejného zájmu na vydatnosti okolních vodních zdrojů, nýbrž musí konkrétně tvrdit, jak budou záměrem dotčena jeho práva. Kromě toho podle hydrogeologa je vzhledem k plánovanému odběru vody nepravděpodobné, že bude jakkoliv ovlivněna vydatnost okolních vodních zdrojů.
36. Obdobně hypotetická je námitka žalobce ohledně omezení běžného využívání jeho pozemku dané tím, že plocha do vzdálenosti 10 m kolem studny nesmí být znečišťována (viz bod 6.3.1. normy). Žalobce toto omezení dával do souvislosti se skutečností, že jeho pozemek je klasifikován jako orná půda, přičemž stavba mu znemožní kupř. volné hnojení. Také v tomto případě musí dát soud za pravdu žalovanému, který opřel své úvahy o již zmíněný rozsudek NSS

č. j. 1 As 44/2005 – 123 následně potvrzený i usnesením Ústavního soudu ze dne 3. 5. 2007,

sp. zn. II. ÚS 631/06. Oba soudy se shodly na tom, že existence studny na sousedním pozemku s desetimetrovým ochranným pásmem nebrání v běžném užívání sousedního pozemku (v tomto případě zahrady). Je možné, že kdyby se v budoucnu žalobce skutečně rozhodl, využívat ornou půdu k zemědělské činnosti, mohl by být existencí stavby do určité míry omezen v jeho využívání. Tato skutečnost však sama o sobě nemůže být překážkou pro vlastníka sousedního pozemku, aby si na něm zřídil studnu. Žalobce opět netvrdí, že by v dohledné době zamýšlel provádět činnost, v níž by byl existencí studny omezen. Kdyby snad v budoucnu k tomu chtěl žalobce přistoupit, musí si počínat v souladu se zákonem č. 17/1992 Sb., o životním prostředí a podle příslušných ustanovení vodního zákona, jako každý jiný vlastník pozemku. Tím samozřejmě nejsou nijak dotčena práva žalobce podle občanského zákoníku, pokud by se domníval, že jej studna omezuje v jeho vlastnickém právu nad únosnou míru. Soud tak uzavírá, že za daných okolností žalobce není nijak omezen v běžném užívání svého pozemku. Správní orgány tedy tuto otázku posoudily správně.

37. Soud se neztotožnil ani s námitkami stran vyjádření hydrogeologa. Nelze souhlasit s žalobcem, že vyjádření hydrogeologa jsou jen čiré a ničím nepodložené odhady, jak sugeruje. Z vyjádření hydrogeologa je zřejmé, že se jedná o vysoce kvalifikovaný odhad podložený hydrogeologickým výpočtem, který vzal v úvahu řadu proměnných. Hydrogeolog vzal rovněž v potaz jak místní poměry, projektovou dokumentaci tak předpokládaný odběr vody (viz bod 1. a 2.). Hydrogeologické vyjádření z května 2019 bylo předloženo v náležité formě nijak nevybočující ze standardu vyjádření v obdobných věcech a soud jej ve shodě se správními orgány považuje za dostatečné. Skutečnost, že hydrogeolog následně odpovídal na další připomínky žalobce jednoduchými přípisy lze hodnotit jako postup přiměřený daným okolnostem. Jistě po hydrogeologovi nelze rozumně požadovat, aby na každou námitku žalobce odpovídal vydáním nového hydrogeologického vyjádření se všemi jeho náležitostmi. Soud zdůrazňuje, že výtky žalobce vůči kvalitám hydrogeologického vyjádření jsou značně obecné, a soud také postrádá konkrétní tvrzení, v čem se údajné vady vyjádření negativně promítají v žalobcově právní sféře. Žalobce vůbec v průběhu řízení kromě zcela hypotetických scénářů nepopsal, čím stavba nepřipustně zasahuje do jeho práv natolik, aby správní orgány měly vlastníkovu sousedního pozemku zabránit v umístění stavby na projektovaném místě. Jeho polemika s jednotlivými nedokonalostmi vyjádření na absenci reálného dotčení nemůže nic změnit. Pakliže byl žalobce znepokojen možným dosahem depresního kuželu, tj. obavou o vydatnost podzemních vod, správní orgány odpověděly přilehavě, jestliže odkázaly na vyjádření hydrogeologa, podle něž je odběr vody zanedbatelný pro ostatní zdroje. Žalovaný se také námitkami vůči vyjádření hydrogeologa zabýval, byť stručně, na straně 6 napadeného rozhodnutí. S ohledem na podobu a znění vyjádření stejně jako na obecná tvrzení žalobce soud považuje odůvodnění žalovaného za dostatečné.

Ochrana podzemních vod

38. Žalobce dále v souvislosti s ochranou podzemních vod polemizuje s tvrzením hydrogeologa, že *„Hloubka hladiny podzemní vody závisí na pozici (jistě kopírování morfologie terénu), na lokalitě lze odhadovat první zvodnění v jednotkách až vyšších jednotkách metrů pod terénem, další v prvních desítkách metrů.“* K tomu soud uvádí, že toto vyjádření je neurčité z důvodů výše rozebraných. Hydrogeolog na několika místech svého vyjádření jasně deklaroval důvody, proč se v daném případě jedná jen o kvalifikovaný odhad, který může být korigován až v průběhu či po provedení vrtu. Teprve tehdy bude možné určit,

v jaké vzdálenosti jsou od sebe jednotlivé zvodně, a v závislosti na tom přijmout dostatečné řešení oddělení zvodní. Z logiky věci nelze očekávat, že projektová dokumentace bude před realizací vrtu detailně řešit oddělení zvodní už jen proto, že projektant se úroveň zvodní dozví právě až při realizaci vrtu, na což bude následně moci adekvátně reagovat úpravou řešení. Je odpovědností stavebníka dostat požadavkům právní úpravy a související technické normy i za těchto okolností. Při nedodržení těchto pravidel se stavebník vystavuje odpovídajícímu postihu ze strany správních orgánů. Soud dodává, že i touto námitkou žalobce spíše chrání veřejný zájem na ochraně podzemních vod, než aby se bránil konkrétnímu dotčení své právní sféry. Žalobní bod je nedůvodný.

39. Z normy ČSN 75 5115 dále plyne (srov. bod 4.1.4), že hydrogeologický průzkum není třeba provádět v případě, že se jedná o nenáročný způsob jímání nebo podstatné údaje jsou již dostatečně známy. Z hydrogeologického vyjádření se podává, že poměry v lokalitě jsou hydrogeologovi známy z dostupných podkladů, o čemž svědčí i jeho popis přírodních poměrů (viz bod 3). To podporuje i skutečnost, že se v oblasti nachází několik dalších studní. Lze tedy soudit, že hydrogeolog nepřistoupil k provedení průzkumu právě s ohledem na to, že pro dostatek podkladů, na které ve vyjádření obecně odkázal, měl dostatek vstupních údajů pro kvalifikovaný odhad opřený o výpočet.
40. K námitce v replice, že vyjádření hydrogeologa nevyhovuje písm. e) a f) přílohy č. 2 vyhlášky č. 183/2018 Sb. soud uvádí, že je nedůvodná. Hydrogeolog údaje jmenované pod těmito písmeny uvede jen tehdy, pokud by měl mít odběr vody podstatný vliv na jakost a množství podzemních vod či podstatné snížení hladiny vod. Žádná z tam popsanych situací podle kvalifikovaného odhadu hydrogeologa nehrozila, jak plyne z jeho vyjádření, nebyl tedy žádný důvod, aby v něm postupoval dle citovaných ustanovení vyhlášky č. 183/2018 Sb.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

41. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. října 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu